

me betænkelighed som bl.a. Rigsadvokaten, der jo giver udtryk for, at prøveløsladelse for livstidsdømte allertidligst bør kunne ske efter 14 år. Og når jeg siger allertidligst, vil jeg godt understrege, at efter min og konservativ opfattelse er det absolut ikke noget, der skal ske automatisk. Tværtimod skal det være en helt særskilt undtagelse, og man skal have gjort sig særlig fortjent, og der skal være særlige forhold, der taler for det, hvis man bliver prøveløsladt efter 14 år. Men 12 år, som lovforslaget lægger op til, synes vi er helt uantageligt.

I fortsættelse af dette synspunkt finder vi også, at hvis man ikke bliver tilkendt prøveløsladelse efter 14 år – og vi finder altså, at det skal være hovedreglen, at man ikke gør det – bør denne afgørelse tidligst kunne prøves ved en domstol efter 16 års afsoning.

Så til aktindsigten i fængslerne, som den forrige ordfører gjorde meget ud af, og det kan jeg godt forstå. Justitsministeren vil ikke indskrænke adgangen til aktindsigt, fordi ministeren har principielle betænkeligheder. Det har vi konservative ikke. Det drejer sig bl.a. om at bekæmpe de stærke fangers terror i visse fængsler, og det drejer sig om at sikre, at fængselspersonalet får en rimelig sikker arbejdsplads, og derfor skal aktindsigt eller adgangen til aktindsigt indskrænkes. Den samme opfattelse har Dansk Fængselsforbund, Dansk Politimesterforening og en række myndigheder og i øvrigt også et flertal i Straffelovrådet. Men justitsministeren siger nej. Det er selvfølgelig helt legalt, men dermed tillader ministeren jo også, at det, man næsten kunne kalde jungleloven, fortsat hersker i visse danske fængsler, og at rockere og andre stærke, negative fanger kan udøve terror og vold over for de øvrige indsatte.

Det er for mig at se helt uforståeligt, at ministeren har fået alle de fornuftige socialdemokratiske folketingsmedlemmer – sådan nogle findes nemlig – med på dette forslag. Jeg tvivler i og for sig på, at alle er klar over, at det står i lovforslaget.

Lad mig også minde om, at for 3 eller måske 4 år siden nedsatte den daværende socialdemokratiske justitsminister en arbejdsgruppe, der skulle kigge på bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Der var repræsentanter for Rigsadvokaten, Dansk Politimesterforening, Kriminalforsorgen, Justitsministeriet og mange andre gode myndigheder. Denne arbejdsgruppe på omkring en snes jurister og fagfolk kom i fuld- stændig enighed frem til, at aktindsigten skulle

begrænses – fuldstændig enighed! Det var dengang, hr. Bjørn Westh var justitsminister, og jeg spørger: Hvorfor vil justitsministeren ikke give denne beskyttelse til de »ordentlige« fanger og til fængselspersonalet? Og jeg spørger: Hvis interesser er det, justitsministeren tilgodeser?

Så vil jeg vende mig til udgangsreglerne i §§ 46-50. De er efter konservativ opfattelse for lempelige. De bør helt klart strammes, bl.a. i overensstemmelse med det, som Københavns politidirektør skriver i sit høringssvar. Det bør efter konservativ opfattelse være sådan, at f.eks. hærdede tyveknegte, der gang på gang har begået serier af indbrud, skal fjernes fra gaden længst muligt. De skal ikke have mulighed for weekendudgange og prøveløsladelse og dermed nye serier af indbrud, som går ud over uskyldige mennesker. Vi sætter hensynet til tidligere og kommende ofre langt over hensynet til de hærdede vanekriminelle, og derfor skal der strammes op på dette punkt.

Så til § 112. Den er vi også imod. § 112 medfører en voldsom forøgelse af de indsatte kriminelles muligheder for at gå til domstolene for at få efterprøvet forskellige afgørelser, som er besluttet administrativt i den institution eller i det fængsel, hvor man er indsat. Det forslag er dyrt, det er omkostningskrævende, det er unødvendigt, og det sidste er det vigtigste.

Det er dyrt og omkostningskrævende, fordi det ifølge præsidenten for Østre Landsret vil medføre langt over 1.000 nye sager hvert år, og det på et tidspunkt, hvor vi alle – og her mener jeg, jeg taler på alle Folketingets medlemmers vegne – håber og arbejder på, at ventetiden ved domstolene skal ned og helst kraftigt ned. Desuden vil forslaget koste yderligere et stort tocifret millionbeløb.

Når jeg siger, at forslaget er unødvendigt, skyldes det, at de indsatte jo allerede i dag har en række klagemuligheder, også til uafhængige instanser. En indsat kan i første omgang klage til fængslets eller arrestens leder, hvis han er utilfreds med en afgørelse, og derefter kan han klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen, så til justitsministeren og så til Folketingets Ombudsmand og endelig eventuelt til domstolene, jf. grundlovens § 63. Derfor har jeg et godt råd til justitsministeren: Skrot alle paragrafferne fra 112 til 123, for der er jo paragraffer nok i forvejen, og behold i stedet de regler, der har virket godt og hensigtsmæssigt gennem mange år.

Til sidst vil vi konservative godt have indsat en enkelt helt ny paragraf, og det kan vi vel